

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · I

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsoev01ny-shoot-idm139673031151200/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

Begivenhed. Jeg havde isoleret mig næsten fra Alie, og Malm, min eneste Ven, havde jeg tabt for stedse. Til Gjengjæld havde jeg vundet en uforsonlig Fjende i Svingberg, og hver Avis, der kom fra Danmark, bragte mig nye Mindelser derom. Der var lange Artikler, undertegnede S-g, hvoraf Enhver kunde see, at jeg havde misforstaaet mit Kald, at jeg var druknet i Materialismens muddrede Strømme, at jeg manglede Genialitetens Beaandelse, kort sagt – at jeg var et Bæst. Det var ordentligt en Lettelse, da Choleraen kom. Dødens mægtige Vingeslag pustede disse christelige Avner til alle Sider og overdøvede Svingbergianismen med sine Jammerskrig, Generalinden med Consorter flygtede over Hals og Hoved tilbage til Danmark, Svingberg reiste til Neapel og tog Malm med sig. Man sagde, at de i Foræning vilde besøge Jerusalem og det hellige Land. Jeg blev omtrent ene tilbage i Rom; ikke fordi jeg havde mere Lyst dertil end de Andre, men fordi Svingbergs Artikler havde vendt Opinionen imod mig. Jeg havde gjort Gjæld, der bandt mig til Rom, og Ingen købte mine Arbejder. Saa løierligt det end synes, kan en Recensent undertiden bringe det saa vidt, at man kun har Valget mellem Død af Sult eller Cholera.

Hen paa Sommeren hændte imidlertid en uventet og for mig høist glædelig Begivenhed. En original Engländer, *Signor Naso*, som Romerne kaldte ham paa Grund af hans mærkværdig grønne Næse, kom tilfældigt ind i mit Studie og købte min Niobe, et Arbejde, som Svingberg især havde rakket ned. Han betalte det saa rundeligt, at jeg pludseligt saae mig forvandlet til en Kræsus, der kunde ombytte det pestbefængte Rom med den rene Bjergluft i Ariccia og Genzano. Jeg flyttede derud i August og naaede først Rom i Begyndelsen af October. Da jeg kom tilbage var det som til en ny Jord og en ny Himmel. Svingberg var død i Neapel af den Sygdom, som han havde stræbt at undflye i Rom; hans Lære var uddød, hans Recensioner glemte. Nye Ansigter kom mig imøde, nye Bekjendtskaber bleve stiftede; men Ingen kunde give mig Oplysning om Malm, den Eneste, efter hvem mit Hjerte længtes.

En Aften først i November gik jeg henimod Midnat hjem fra en dansk Familie, der nylig havde bosat sig i Rom. Vinteren kom det Aar tidligt og var strengere end sædvanligt. Det frøs allerede et Par Grader, men Natten var saa usædvanlig smuk, Himlen saa stjerneklar og Luften saa frisk, at jeg halvt uvilkaarligt vandrede ud i Ruinvar-